

ČTVRTLETNÍK

atletika

ČASOPIS ČESKÉHO ATLETICKÉHO SVAZU

72. ROČNÍK / 3 / 2020 / 75 Kč

OSTRAVA 2020

ZLATÁ TRETRA

Kostěnice se zapsaly do běžecké historie

Vesnička Kostěnice byla do léta asi málokomu známá, 12. července se však zapsala nesmazatelně na běžeckou mapu, když se zde sešlo několik stovek běžců při Pardubickém vinařském půlmaratonu. V obvyklém dějišti totiž nebylo i přes odklad umožněno závod uskutečnit, a tak se přesunul do nedaleké, a jak se ukázalo, velmi pohostinné obce.

text: Michal Procházka, foto: Aleš Gráf

Pardubický půlmaraton se koná i jako republikový šampionát, na němž se tentokrát sešla prakticky kompletní vytrvalecká špička a bylo to znát (i přes relativní teplo) na výkonech, trio nejlepších mužů zaběhlo pod 67 minut, kolegyně medailistky pokořily týmový kvalifikační čas, pro mistrovství světa a vítězka zůstala jen půlminutku od rekordu MCR.

Vítek na vítězné vlně | V roli českého šampiona z posledních dvou ročníků pardubického půlmaratonu dorazil Jiří Homoláč, jeho dosavadní starty na dráze však skončily nevalně. V Kostěnicích bojoval, snažil se držet krok, když ne s nejlepšími, tak alespoň s pronásledovateli, ani to však nevyšlo a Jirka spolu s dalším velezkušeným Petrem Pechkem uzavíral desítku pořadí v časech kolem 1:10 hodiny, tedy v Homoláčově případě velmi daleko od osobního rekordu.

Naopak pětinasobný mistr ČR na této trati, 35letý Vít Pavlišta dorazil z pod Jizerek na východ Čech ve velké pohodě, povzbuzen titulem a přinejmenším ze svého pohledu kvalitním časem na dráhové desítce ve Slavkově. Po pár úvodních kilometrech se vládce půlmaratonu z let 2012 až 2017 (pouze 2014 skončil „až“ třetí) sám ujal tempa, kterému záhy stačil jediný soupeř.

A byl to trochu překvapivě Dominik Sádlo z Nového Města nad Metují, jenž se zaměřuje především na běhy do vrchu (a v zimě na skialpy) a půlmaraton běžel poprvé teprve o pár týdnů dříve v Trutnově, kdo dokázal s favoritem ze Slovanu Liberec držet krok. „Je to kamarád, jsem rád, že jsem mu i trochu pomohl roztrhat skupinku,“ uvedl Pavlišta.

Mezičasem na desítku proběhli Pavlišta se Sádlem společně za 31 minut rovných a tento stav platil ještě na nejbližší obrátce u Dašic, tedy zhruba po 12 km běhu. Až teprve o další 2 km dál, při předposledním průběhu startovní branou, se objevil Vítek na čele sám. Dominik ztratil během chvilky 12 vteřin a pak se jeho manko víceméně plynule navyšovalo, v cíli až téměř na minutu.

Pro Pavlištu to znamenalo, že si mohl v závěrečném 7km „okruhu“ hlídat pozici, ale příliš si situaci neužíval. „To už bylo trochu trápení, vysvitlo slunko, bylo tepleji, ale celkově se mi nešlo zle,“ hodnotil světeňec Jana Pernic potě, co získal svůj již šestý půlmaratonový titul. „Trať nakonec i přes obrátky nebyla špatná, kopeček trasu spíš zpestřil a běžel jsem i docela slušný čas,“ pochvaloval si výsledných 1:05:56 hodiny, jeho druhý nejlepší „mistrovský“ půlmaraton, tři čtvrtě minuty od tehdejšího osobáku.

Šestým titulem Pavlišta dorovnal v historické listině tohoto MCR Róberta Štefka, devátou medailí se v rámci statistik na čele osamostatnil.

Naopak Sádlo musel ještě o druhé místo pořádně zabojovat, ze skupinky následovníků vedoucího dua se totiž odpoutal jeho vrstevník Vladimír Marčík z USK Praha – oba jsou ročník 1995 – a čtvrtminutovou ztrátu do poslední obrátky 2 km před cílem úplně vymazal. Sádlo však závěr přece jen zvládl lépe a před obecní úřad v Kostěnicích doběhl o 3 vteřiny před Marčíkem. „Vítek mi hodně pomohl, tři čtvrtiny trati, za to moc díky. Ještě více než druhé místo mě těší časové zlepšení,“ radoval se z výkonu 1:06:49 běžec, jenž spolupracuje se skialpinistou Miroslavem Duchem.

Poražený v duelu Vladimír Marčík už má půlmaratonů v nohách vícero, ale i on na MČR debutoval a zároveň si časem 1:06:52 výrazně posunul své osobní možnosti, a tak – při respektu k soupeřům – převažovala spokojenost. „Kluci byli dobře připraveni, pro mě je třetí místo a rekord úspěch. Dominik měl lepší finiš,“ uznal svěřenec Jana Pernici.

Čtvrtou příčku držel po většinu závodu zkušený Jan Kohut z Blanska, a nakonec mu patřila v cíli po výkonu 1:07:35, pátý a šestý byli olomoucký solitér David Pelíšek a brněnský mladík (lošský junior) Martin Zajíc v časech 1:08:27 a 1:08:53 – pro oba to je premiérové pokoření 1:10 hod. Za Tomášem Navrátillem a Kamilem Krunkou uzavírali elitní desítku Jiří Homoláč a Petr Peček, kteří se krom posledně jmenovaného se vešli do 1:10 hodiny.

Duel Marcely s Vendulou vedl k skvělým časům | Mezi ženami bylo o triu medailistek rozhodnuto ještě dříve než mezi muži. Již na třetím kilometru byla totiž už s poměrně slušným náskokem na čele trojice – obklopena několik muži – aktuální maratonská jednička Marcela Joglová v barvách klubu Here To Win, špičková triatlonistka Vendula Frintová v dresu Olympu Praha a obhájkyně titulu ze Škody Plzeň Tereza Hrochová. Ta na desátém kilometru začala výrazněji ztrácet, na samotném čele pak byl v druhé půlce závodu scénář v podstatě stejný.

O tempo se starala Joglová, jejímuž tempu postupně nestačil žádný z mužů ve skupině, ale zato Frintová ano. Bok po boku proběhly druhé kolo (8.–14. km), naposledy bránou před cílem (po 17 km) a pospolu byly ještě na poslední obrátce u Dašic (19 km). Joglová tak o svém vítězství rozhodla až v závěrečném kilometru. „Obávala jsem se obrátkové trati, ale nakonec to nebylo špatné. Díky Vendule, která mi neustála dýchala na záda a já se nechtěla dát, se mi konečně povedlo jít pod 1:14,“ radovala se.

Časomíra svěřenkyň Pavla Červinky ukázala výkon o 14 vteřin lepší kýženého cíle. Navíc rychlejší než jejích 1:13:46 v Kostěnicích byla v historii půlmaratonského MČR pouze Alena Peterková, když v roce 1995 zaběhla 1:13:16. „To je pro mě příjemný bonus,“ těšilo Joglovou. Aktuální šampionka si vylepšila svůj únorový osobní rekord z Barcelony o minutu a 45 vteřin a stříbro z červnové desítky povýšila na zlato, rovněž první medaili na této trati.

Zářící debutantky:

Marcela Joglová a Vendula Frintová se zařadily svými časy (1:13:46 a 1:14:08) na druhé a čtvrté místo statistik MČR.

Nadmíru spokojena však mohla být i stříbrná Vendula Frintová. Žena, která se specializuje na triatlon a dopoledne před závodem ještě jezdila na kole, si posunula kariérní maximum na 1:14:08 a zařadila se na čtvrté místo statistik šampionátu a desáté celkově z českých vytrvalkyň. „Já tak nějak tušila, že bych mohla běžet 1:15 nebo 1:16, ale zároveň jsem to chtěla s Marcelou zkusit. Běželo se mi dobře, ale přece jenom poslední tři čtyři kilometry už to tolik nešlo. Ale za svůj čas jsem moc ráda,“ pochvalovala si pak v rozhovoru pro Český běh.

Frintové vůbec nevadily časté obrátky. „Běžci si na to stěžovali, ale my jich máme na deseti kilometrech ještě víc. Pro mě to nebylo vůbec nic zvláštního, možná to byla dokonce i má výhoda,“ myslila si. Ačkoli pro ni zůstává absolutní prioritou triatlon, úspěch v Kostěnicích jí dost možná umožní obléknout i atletický reprezentační dres, neboť spolu se soupeřkami naplnily výkonnostní kritérium pro start týmu na říjnové MS v půlmaratonu v Gdyni (tři lépe než 1:16:15).

Na jih a na sever, na jih a na sever...

Pořadatelé přichystali v Kostěnicích a jejich okolí trasu – zhruba půl na půl po obci a mimo ni. Trasa po silnici se solidním asfaltovým povrchem se absolvovala třikrát, s minimálním převýšením (v řádu jednotek metrů na „okruh“).

Od zdejšího kulturního domu se vybíhalo na jih pryč ze vsi, po mírném stoupání a 1,5 km běhu přišla první obrátka. Po návratu k místu startu stejnou cestou se pokračovalo přes Kostěnice a pryč dál na sever až téměř do Dašic, kde byla druhá otočka – tato část trati byla jedním směrem zhruba 2 km, celkově tedy okruh měřil něco málo přes 7 kilometrů. Nad obrátkami o 180 stupňů panovaly u některých běžců obavy, někteří dokonce považovali za nedůstojné běhat mezi poli a zemědělskými podniky („prasečákem“). „V Pardubicích je to lepší, zábavnější, ale jsem rád, že do toho pořadatelé navzdory situaci vůbec šli a uspořádali to tady,“ uvedl vítěz mužského závodu Vít Pavlišta.

Výborný čas totiž nakonec zaběhla i nejmladší z medailistek Tereza Hrochová, přestože po odpadnutí ze skupiny musela absolvovat více než půlku trati sama – na nikoho se nedotáhla ani ji nikdo nedoběhl. Nakonec se o vteřinu vmáčkla pod 1:16 hod. (1:15:59), čímž si vylepšila osobák z lošského triumfu v Pardubicích o čtvrt minuty. Velmi kvalitní výkon předvedla také nejzkušenější vytrvalkyň v poli Petra Pastorová z MK Ostrava, která byla čtvrtá za 1:17:58. Pátá byla běžající lékařka Barbora Jišová z USK (1:21:24), půlminutku před Markétou Gajdorusovou z Chotěboře, pro niž je 1:21:48 výrazným zlepšením osobního rekordu.

Už má pěknou řádku půlmaratonů, pro svůj jubilejní ale chtěl něco speciálního. „Vše jsem zrušil, abych svůj stý mohl běžet právě tady, mezi dobrými lidmi,“ uvedl pan Dušan Kutnár z Liptovského Mikuláše, který si s tratí v Kostěnicích poradil za 2:42:56.

Půlmaratony pro koloběžkáře a handbikery plus běžecská desítk

Kiekert desítku ovládli kolínský Roman Pazdera (33:38) a Tereza Jagošová ze Štefko Running Teamu (37:38), která byla zároveň čtvrtá v absolutním pořadí. * Devět nejlepších koloběžkářů se na půlmaratonské trati vešlo do pouhých 8 vteřin, stejného času 46:02 dosáhli Roman Matyáš a Jan Burian, o chlup rychlejší byl prvně jmenovaný (ročník narození 2002). * Poloviční maratonskou distancí absolvovali také čtyři handbikery, suverénní byl Tomáš Mošnička časem 36:38, druhá se za ním objevila v cíli Kateřina Antošová (44:36).

...Když nebylo z hygienických důvodů možné uskutečnit vinařský půlmaraton přímo v Pardubicích, hledalo se náhradní řešení. Prakticky bez váhání přijaly nabídku nedaleké Kostěnice, ačkoli místní museli počítat s celodenním uzavřením obce a násobným nárůstem lidí - vždyť jen závodníků sem dorazilo na pět stovek, tedy stejně jako tu je stálý obyvatel...

Starosta Pulkrábek:

I malé obce dokáží uspořádat významné akce

Kdy za vámi Oldřich Bujnoch přišel a jaká byla Vaše reakce na to, že by se půlmaraton měl u vás konat?

S Oldou se známe už hodně let, spolu tu pořádáme různé akce. A tak když mi z kraje června zavolal, že by se u nás v Kostěnicích měl uskutečnit vinařský půlmaraton a mistrovství ČR, tak já jsem byl okamžitě pro.

Nakolik jste řešil s občany, zda s takovou akcí souhlasí? Co rozhodlo, že jste nakonec kývl?

Však víte, v žádné době není lehké uzavřít na celý den obec a občanům znemožnit v době prázdnin vyjet s autem... to byla dvě velká proti. Tak jsem si vzal den na to, abych si obvolal zastupitele, co na to řeknou. Byl jsem velice mile překvapen jejich okamžitou reakcí: všech čtrnáct bylo pro. Hned 11. června jsme již měli schůzku u nás v Kostěnicích a hledala se vhodná běžecká trať.

Původně se půlmaraton odsunul do poloviny srpna, nakonec do poloviny července, to asi přidalo na hektičnosti... Co bylo nejtěžší na přípravách a co všechno bylo třeba udělat z vaší strany, aby půlmaraton proběhl?

Já bych neřekl hektičnost. Když máte kolem sebe lidi, kteří chtějí pomoci, bylo to jen trochu rychlejší. Vlastní závod si zabezpečoval pan Bujnoch, my jsme jen pomohli, co bylo třeba. Naši předkové se v Kostěnicích neřekli, postavili zde v té době i na naši nynější potřebu velký kulturní dům a ten jsme využili jako zázemí závodu. Nastoupili členové sokola, hasičů a dobrovolníci, kteří měli za úkol zajistit bezpečnost závodníků na křižovatkách a parkování vozidel a že jich nebylo málo...

Jak vůbec přesun probíhal, na to jsme se ptali Václava Pulkrábka, který pracuje v obecní radě Kostěnic od roku 1998, od roku 2002 je starostou a v následujících čtyřech volbách v řadě obdržel nejvíce hlasů.

text: Michal Procházka, foto: obec Kostěnice

Bylo srovnatelné s nějakou akcí, ať už sportovní nebo jinou, kterou jste u vás uspořádali, anebo byla vůbec největší?

Taková akce byla pro nás nová, ale neadá se říci největší. Pořádáme různé akce - ať už sportovní či kulturní. Měli jsme možnost u nás uspořádat Mistrovství ČR v křížovém mariáši, setkání tančiček české besedy, oslavy obce a další.

Já závod běžel a nálada se mi zdála veskrze pozitivní, slyšel jsem několik místních volat mé číslo.

Co na to říci. Samozřejmě tomu přispělo i to, že vlastních závodů se zúčastnili i naši borci a borkyně, které nesmírně obdivuji, že do toho šli. Víím, že to byl jen hec, protože se běželo u nás,

Jaké byly ohlasy a jak vám případně spoluobčané pomáhali?

Velice kladné a byl jsem velmi mile překvapen jejich vstřícností a ohleduplností.

Šli byste do toho znovu?

Jak byste odpověděl, když po skončení závodů za vámi přijdou někteří občané, od kterých byste to nečekal, a řeknou vám „tak za rok znovu“? A někteří běžci si zaběhli své osobní rekordní časy... Je vidět, že i malé obce dokáží uspořádat významnou akci na úrovni.

Dá se říct, že je vaše obec sportovní? Viděl jsem, že jste letos slavili 100 let Sokola...

Jak už jsem zmiňoval, pořádáme různé akce ať sportovní nebo společenské. Kostěnice žijí sportem celoročně. Je to vidět už jen na pravidelném cvičení, které máme každý den mimo soboty. Pořádáme různé sportovní turnaje. Jen v sobotu se v sále necvíčí, to držíme volný sál na ostatní akce.